

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17P/387/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312232016
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2013:2312232016.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou Hostoveckou, v právnej veci navrhovateľa: U. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX Y., W. XXXX, proti odporcovi: L. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX A. XXX, o určenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľa mesačne sumou 120,- eur počnúc dňom 6.12.2012 až do 30.9.2013 a počnúc dňom 1.10.2013 mesačne sumou 170,- eur, kde výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľa.

Dlžné výživné za obdobie od 6.12.2012 do 17.10.2013 v celkovej výške 1.370,- eur je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi v mesačných splátkach po 40,- eur, kde splátky sú splatné popri bežnom výživnom počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietla.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojim návrhom, podaným na Okresný súd Galanta dňa 6.12.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu - jeho otca na platenie výživného vo výške 265,- eur mesačne od 1.9.2012.

Svoj návrh odôvodnil tým, že je študentom X. ročníka dennej formy nadstavbového štúdia na Strednej škole obchodu a služieb v Y.. Od januára 2012 sa vzťah navrhovateľa a odporcu výrazne zhoršil z dôvodu osočovania jeho osoby, ponižovania, nadávok, pričom zlé vzťahy medzi nimi pretrvávajú už 5 rokov, počas ktorých viackrát spolu nekomunikovali. Po dosiahnutí plnoletosti navrhovateľa prestali spolu úplne komunikovať. O výchovu a zabezpečovanie potrieb navrhovateľa sa výlučne stará matka navrhovateľa, odporca sa o navrhovateľa vôbec nezaujíma. Za celý život navrhovateľa odporca navrhovateľovi neposkytoval žiadne vreckové s odôvodnením, že si ho nezaslúži.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomne dňa 13.2.2013, pričom žiadal návrh zamietnuť v celom rozsahu, nakoľko žije s navrhovateľom v spoločnej domácnosti, z jeho príjmu sa uhrádzajú všetky potreby rodiny a teda aj navrhovateľ sa podieľa na životnej úrovni celej rodiny. Navyše navrhovateľ má vlastné osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felicia a motorky Yamaha Majesty, ktoré používa len na svoju vlastnú potrebu.

Vyjadrenie účastníka konania a predkladanie listinných či iných dôkazov na preukázanie jeho tvrdení je právom účastníka, ktoré nie je vynutiteľné, preto súd rozhoduje len na základe dôkazov, ktoré predložia účastníci konania.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p, účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a takto vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Navrhovateľ podal na súd návrh na určenie výživného tak, ako je vyššie uvedené. Navrhovateľ je synom odporcu.

V čase podania návrhu na súd žil navrhovateľ v spoločnej domácnosti s odporcom, s matkou a mal. sestrou C., nar. XX.X.XXXX.

Rozsudkom tunajšieho súdu pod č.k. 12P/115/2013 - 46 zo dňa 30.7.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 9.8.2013, súd manželstvo rodičov navrhovateľa, W. K., rod. D., nar. XX.X.XXXX a Q.. L. K., nar. XX.XX.XXXX, uzatvorené dňa XX.XX.XXXX v A., rozviedol. Zároveň súd na čas po rozvoде schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa maloletá C. K., nar. XX.X.XXXX, zveruje do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaväzuje prispievať na výživu maloletej dcéry sumou 150,- eur mesačne. Ako príčinu rozvratu manželstva súd zistil vzájomné citové odcudzenie manželov, ktorí mali odlišné názory na účel a spôsobom manželského spoluzitia.

Od 1.10.2013 rodičia navrhovateľa nežijú v spoločnej domácnosti, odporca sa odsťahoval do A. k svojim rodičom.

Aj keď navrhovateľ súdu nepreukázal výšku svojich mesačných nákladov, ktoré uviedol pred súdom (č.l. 22 - strava 100,- eur, oblečenie 50,- eur, záľuby 35,- eur, kredit na telefón 10,- eur), súd ich posúdil ako objektívne a reálne náklady, nijakým spôsobom (umelo) navyšované a nekorektné. Jedná sa o nevyhnutné náklady na zabezpečenie výlučne základných potrieb navrhovateľa. Súd ich preto považoval za preukázané. V súčasnosti však už navrhovateľ nemá náklady na cestovné do školy, ktoré reálne predstavovali výšku 20,- eur mesačne (pôvodne uvádzané 40,- eur), tieto náklady odporca nijak nespochybnil a nenamietal.

Navrhovateľ ukončil nadstavbové štúdium dňa 21.5.2013 maturitnou skúškou, dňom 1.9.2013 je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, nárok na dávky v nezamestnanosti mu nevznikol, nepoberá dávku v hmotnej núdzi ani iné štátne sociálne dávky. Vzhľadom k tomu, že doposiaľ nebol vyradený z evidencie pre nespokuprácu, súd má za preukázané, že pri hľadaní zamestnania spolupracuje s Úradom práce. Ani odporca nenamietal, že navrhovateľ mal možnosť zamestnať sa, ktorú možnosť nevyužil.

Odporca pracuje na Mestskom úrade v Galante, v období od marca 2012 do júna 2013 dosahoval čistý priemerný mesačný príjem vo výške 638,75 eur, zároveň poberá invalidný dôchodok v roku 2012 vo výške 275,80 eur mesačne a v roku 2013 vo výške 281,70 eur mesačne, v súčasnosti tak dosahuje čistý príjem vo výške 920,45 eur mesačne.

Do 30.9.2013 účastníci konania žili v spoločnej domácnosti.

Z výpovede svedkyne - matky navrhovateľa W. K. súd zistil, že počas celého manželstva príjmy rodičov navrhovateľa chodili na spoločný účet vo VÚB, vrátane rodinných prídavkov, nemocenskej, rodičovského príspevku a pod. Matka navrhovateľa 15 rokov nemala disponibilné právo k účtu, toto získala až po uvedenej dobe, teda s peniazmi disponoval len odporca. V októbri 2012 po nezhodách s manželom si odporkyňa zriadila vlastný účet vo VÚB, na ktorý jej boli zasielané len jej príjmy a ku ktorému má disponibilné právo len ona sama.

Svedkyňa potvrdila veľmi zlé vzťahy medzi navrhovateľom a odporcom, uviedla, že odporca neustále na navrhovateľa nadával, ako aj, že spolu nekomunikovali, že sa odporca o navrhovateľa nikdy nezaujímal, neustále ho kritizoval. Rovnako potvrdila tú skutočnosť, že od 1.10.2013 nežijú rodičia navrhovateľa v spoločnej domácnosti. Čistý mesačný príjem svedkyne je 300,- eur, aj ona je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 190,- eur mesačne.

Do októbra 2012 sa všetky potreby rodiny hradili zo spoločného účtu manželov, od októbra 2012 sa z účtu odporcu hradili náklady na bývanie, plyn, elektrina a raz za dva týždne nákupy potravín. Zvyšné denné nákupy potravín hradila svedkyňa zo svojho účtu, ako aj všetky potreby detí, najmä navrhovateľa (oblečenie, hygiena, záujmy), ako aj jeho školské potreby a výdavky spojené s maturitou (cca. 100,- eur). Vreckové navrhovateľovi poskytovala výlučne svedkyňa vo výške 3,- eurá na deň (cca. 90,- eur mesačne).

Od 1.10.2013 odporca nehradí žiadne náklady, nakoľko sa odsťahoval, prispieva na výživu dcéry podľa rozsudku o rozvode, t.j. 150,- eur mesačne, na navrhovateľa neprispieva žiadnym spôsobom, hoci vie, že je nezamestnaný.

Súd poznamenáva, že aj keď od októbra 2012 mali rodičia navrhovateľa oddelené účty, príjmy patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniklo až dňa 9.8.2013. Z uvedeného vyplýva, že až za mesiac august a september 2013 hradil odporca náklady na bývanie výlučne z vlastných prostriedkov.

Ako uviedol a zároveň preukázal odporca bankovými výpismi a ako to svedkyňa potvrdila, do 30.9.2013 odporca hradil inkaso, TV, elektrinu, plyn, satelitný príjem vo výške 230,- eur mesačne z jeho účtu (v zmysle § 143 OZ však finančné prostriedky na účte boli predmetom BSM).

Všetky potreby navrhovateľa zabezpečovala matka, hoci z jej účtu vo VÚB, na ktoré financie však rovnako platí ust. § 143 OZ. To, že matka navrhovateľa hradila všetky potreby navrhovateľa z jej účtu však svedčí o záujme rodiča o zabezpečovanie potrieb dieťaťa.

Podstatnou skutočnosťou však je, že odporca sa o navrhovateľa ako rodič nezaujímal pre ich problémový vzťah. Matka sa osobne starala o navrhovateľa, taktiež o celú domácnosť, nakoľko odporca jej nijakým spôsobom nepomáhal.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (ďalej len ZR), (1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 3 ZR, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 ZR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 veta prvá a druhá ZR, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Podľa § 78 ods. 1 a 3 ZR, (1) Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

(3) Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Pre zákonný vznik vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je relevantnou objektívna právna skutočnosť narodenia dieťaťa, jej zánik zákon spája s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť napĺňala požiadavku trvalosti tohto stavu, príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Ako okolnosť, keď trvá vyživovacia povinnosť rodičov (odôvodnená úlohou rodiča viesť dieťa k získaniu vzdelania, a tým potrebných predpokladov na sebarealizáciu), sa tradične akceptuje štúdium. Vychádza sa z definitívnosti získania predpokladov na výkon povolania. Treba vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Na jednej strane treba brať do úvahy záujem dieťaťa vo vzťahu k jeho schopnostiam a danostiam, aby získalo vhodné predpoklady na svoje lepšie uplatnenie, na druhej strane je oprávnená požiadavka včasnej realizácie uvedených daností, aby nedochádzalo k zneužívaniu rodičovskej vyživovacej povinnosti len z dôvodu negatívneho postoja k práci (napr. zavinené rozviazanie pracovného pomeru). Dosiahnutím plnoletosti (ani inou časovou hranicou) vyživovacia povinnosť rodičov nezaniká (pokiaľ dieťa z rôznych dôvodov nenadobudne schopnosť samostatne sa živiť, vyživovacia povinnosť trvá do smrti rodiča alebo dieťaťa).

Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť. Vychádza sa z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z nich. Na uvedené skutočnosti treba prihliadnuť aj z hľadiska kritérií potenciality príjmov (§ 75), t.j. či sa povinný nevzdal bez dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, resp. či neberie na seba neprimerané majetkové riziká. Z fiktívnej sumy bude súd vychádzať napríklad vtedy, ak dospeje k záveru, že povinný bezdôvodne zastáva horšie platené miesto nezodpovedajúce jeho kvalifikácii, hoci niet prekážok, aby zastával lepšie platené miesto.

Okrem príjmových pomerov sa zisťuje celková majetková situácia povinného rodiča daná vlastníctvom hnutelných vecí (predovšetkým vzácné zbierky, cennosti) a nehnuteľností, peňažnými vkladmi, cennými papiermi a pod.

Pri určovaní výživného nemožno uplatňovať mechanický výpočet v tom zmysle, že napríklad ak dieťa bolo zverené do starostlivosti tretej osoby, rodičovi, ktorý má dvojnásobný príjem v porovnaní s druhým rodičom, sa určí výživné v dvojnásobnej výške, keďže pri nižšom príjme je vyšší podiel nákladov, ktoré rodič zo sumy svojich príjmov musí vynaložiť na nevyhnutné potreby. Všeobecne platí, že výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča a jeho snahe z tohto dôvodu sa vyhnúť plneniu tejto povinnosti. Výživné sa platí po plnoletosti do rúk dieťaťa.

Pre komplexnosť posúdenia majetkových pomerov povinného sú predmetom dokazovania aj pasíva (rôzne formy úverov, pôžičiek, náhrady škody). Aj tu treba vychádzať z priority vyživovacej povinnosti a posudzovať ich z hľadiska potenciality.

Rozoberané kritériá na strane rodičov sa posudzujú vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami na strane oprávneného dieťaťa.

Odôvodnenosť potrieb vyjadruje požiadavku, aby plnením vyživovacej povinnosti boli uspokojené všetky náklady vo vzťahu k dieťaťu, ktoré možno očakávať. Miera potrieb dieťaťa je rôzna. Závisí od veku, duševnej a fyzickej vyspelosti, schopností, zdravotného stavu, záujmov, nadania, talentu, vzdelania, od formy prípravy na budúce povolanie. Súčasne závisí od schopností a možností rodičov. V prípade obmedzených predpokladov na strane rodičov sa preto môže pohybovať od bežných najzákladnejších potrieb nutných pre život až po plné uspokojenie všetkých odôvodnených potrieb dieťaťa. Je teda úmerná životnej úrovni rodičov. Prípravu na povolanie umožňujú rôzne typy a stupne škôl, v rámci ktorých sú aj odlišné náklady.

Obligatórnym zákonným hľadiskom je osobný výkon starostlivosti o dieťa. Uvedené konanie sa v zmysle predmetného ustanovenia chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Hoci zákon používa termín "prihliada sa", osobnú starostlivosť nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu.

Vzhľadom na takúto konštrukciu zákona a z dôvodu, že plnoletosťou stráca účinnosť úprava výchovy dieťaťa, na ktorú sa prihliadalo vo výživnom, dieťa pri nadobudnutí plnoletosti, ak nie je schopné samostatne sa živiť, môže podať žalobu na určenie výživného proti matke, otcovi alebo proti obom.

Ďalší prostriedok na presadzovanie záujmov detí (aj plnoletých) predstavuje novým zákonom zakotvená priorita výživného v rámci komplexu výdavkov povinného rodiča. Priorita vyživovacej povinnosti rodiča je daná záujmom dieťaťa chráneným príslušnými medzinárodnými dohovormi. V rámci preukazovania výdavkov povinného v konaní o určenie výživného súd posúdi charakter zistených výdavkov, t.j. či ich vo vzťahu k prednostnej vyživovacej povinnosti možno považovať za nevyhnutné. Pokiaľ ich neposúdi ako nevyhnutné, na takéto sumy neprihliadne a výšku výživného určí zo sumy, ako by k ich vynaloženiu nedošlo (rodičom nadobudnuté majetkové podstaty ostávajú nedotknuté).

Kritériami určovania rozsahu výživného sú popri odôvodnených potrebách dieťaťa aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ktoré však vždy limitujú uspokojovanie odôvodnených potrieb dieťaťa. Pri určovaní konkrétneho rozsahu výživného je potrebné vychádzať predovšetkým z toho, aká peňažná suma mesačne je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby, ako je šatstvo, bielizeň, nájomné za byt, ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehľbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravy na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v súčasnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa a jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov.

Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah je potrebné zdôrazniť, že výživné nie je možné určovať mechanickým výpočtom. Pri rozhodovaní o výživnom sa použijú zásady uvedené v § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a v ustanovení §-u 75 ods. 1 ZR.

Podstatnými skutočnosťami pre posúdenie možnosti a schopností povinného plniť si vyživovaciu povinnosť sú aj okolnosti týkajúce sa jeho majetkových pomerov, ktoré treba posudzovať komplexne.

Cieľom § 62 ods. 5 ZR je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v dostatočnej miere na potreby dieťaťa. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa, až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb. To znamená, že rodič je povinný korigovať svoje potreby tak, aby mohol zabezpečiť svojmu dieťaťu, ku ktorému má zákonnú vyživovaciu povinnosť, výživné v čo najväčšom rozsahu.

Po vykonanom dokazovaní súd zistil, že návrh navrhovateľa bol podaný čiastočne dôvodne. Zodpovedá pravde, že účastníci konania žili v spoločnej domácnosti do 30.9.2013 a že odporca spolu s manželkou uhrádzali všetky potreby rodiny, na čo sú ako rodičia povinní v zmysle Zákona o rodine. Zabezpečenie potrieb bývania a stravy však nie sú jedinými povinnosťami rodičov voči svojim deťom, ktoré nie sú schopné samé sa živiť. Navrhovateľ má svoje záujmy, vzhľadom k jeho veku je prirodzené a aj potrebné, m.i. stretávať sa s priateľmi, chodiť do spoločnosti, čomu zodpovedajú ďalšie výdavky, o ktoré sa odporca nikdy a nijako nezaujímal. Nezaujímal sa o potreby navrhovateľa týkajúce sa oblečenia, hygienických potrieb, školských povinností vrátane nákladov na maturitu v máji 2013.

Vzhľadom k uvedenému súd považoval za potrebné vyhovieť návrhu navrhovateľa tak, že odporcu zaviazal na platenie výživného od podania návrhu v súlade s § 77 ods. 1 veta druhá ZR.

Keďže vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané odôvodnené potreby navrhovateľa, súd považoval za nevyhnutné, spravodlivé ale najmä potrebné v záujme navrhovateľa určiť výživné na navrhovateľa vo výške 120,- eur mesačne, ktorá výška výživného sa javí ako primeraná, vzhľadom na vek navrhovateľa, na jeho potreby a nezaujmem odporcu o osobu navrhovateľa. Takto určené výživné je potom odporca povinný platiť až do 30.9.2013, t.j. do času, kým žili v spoločnej domácnosti a odporca uhrádzal náklady súvisiace s bývaním, pričom od 1.10.2013 súd určil vyživovaciu povinnosť vo výške 170,- eur mesačne, pretože odporca od tejto doby nijakým spôsobom neprispieva na domácnosť ani teda ani na navrhovateľa, jedine si plní vyživovaciu povinnosť voči mal. dcére.

O povinnosti odporcu zaplatiť dlžné výživné za obdobie od 6.12.2012 do 17.10.2013 v celkovej výške 1.370,- eur súd rozhodol podľa § 160 ods. 1 O.s.p.. Dlžné výživné súd vypočítal ako súčet výživného za uvedené obdobie, t.j. 10 mesiacov x 120,- eur + 1 mesiac vo výške 170,- eur. Vzhľadom na výšku dlžného výživného a príjem odporcu, súd rozložil splátky na obdobie 34 mesiacov, t.j. takmer 3 roky, čo je maximálna možná hranica na zaplatenie dlžného výživného s tým, že podľa tretej vety § 160 ods. 1 O.s.p., omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol, nakoľko nevzhladol dôvody na určenie výživného v takej výške, ako to pôvodne navrhovateľ žiadal v návrhu.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Je len na voľbe súdu, či trovy konania pomerne rozdelí, ale vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na ich náhradu. Vzhľadom k tomu, že obaja účastníci boli pomerne rovnako úspešní aj neúspešní a že konanie je oslobodené od súdnych poplatkov a účastníkom iné trovy nevznikli, súd o náhrade trov konania rozhodol tak, ako to vyplýva z posledného výroku rozhodnutia.

Súd poukazuje na znenie § 162 ods. 1 a 2 O.s.p., podľa ktorého pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plyní lehota na plnenie od ich doručenia. Predbežne vykonateľné sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci;
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.